

בש"פ 2298/17 - יוסף ליבוביץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2298/17

כבוד השופטת א' חיות
יוסף ליבוביץ

לפני:
העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
במ"ת 44863-09-16 שניתנה ביום 20.2.2017 על ידי
כב' השופט ש' יניב

עו"ד גיל פרידמן
עו"ד נתנאל חיים; עו"ד גלית מנטובנד

בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ש' יניב) מיום 20.2.2017 במ"ת 44863-09-16 אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 44911-09-16.

הרקע לערר

1. העורר הוא אזרח ישראלי יליד מולדובה אשר עלה לארץ בגיל 25 ושימש בתפקיד בכיר בתאגיד המים של עיריית תל אביב-יפו (להלן: התאגיד). בשנת 2015 נמלט העורר לקובה בעקבות חקירה שנפתחה נגדו בחשד לביצוע עבירות שחיתות ולאחר מספר חודשים הוסגר לארץ. עם הסגרתו הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו נטילת שוחד במיליוני שקלים מקבלנים שביצעו עבודות עבור התאגיד. בד בבד עם הגשת כתב האישום עתרה המדינה לעצור את

עמוד 1

העורר עד תום ההליכים נגדו בטענה כי קיים חשש ממשי שמא ינסה להימלט מאימת הדין אם ישוחרר ממעצר. לאחר שקיים דיון בבקשה קבע בית המשפט קמא כי יש מקום לבחון אפשרות לשחרר את העורר לחלופת מעצר והורה על קבלת תסקיר מאת שירות מבחן בעניינו. ביום 20.12.2016 המליץ שירות המבחן לשחרר את העורר למעצר בית מלא בפיקוחן של אמו ושל ידידת המשפחה.

2. בדיון שהתקיים ביום 29.11.2016 טענה המדינה כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן מן הטעם שניתנה בהתעלם מכך שאמו של העורר נחקרה כחשודה בפרשה, סייעה לעורר לשבש את החקירה וניסתה להלבין חלק מכספי השוחד. נוכח טענות המדינה הורה בית המשפט קמא לשירות המבחן לבחון את התאמתם של מפקחים נוספים שהוצעו על ידי העורר וביום 20.12.2016 מסר שירות המבחן כי נמצאה ידידת משפחה נוספת המתאימה לשמש כמפקחת. בעקבות זאת, נוהלו מגעים בין הצדדים שבסופם הוסכם כי העורר ישוחרר למעצר באיזוק אלקטרוני בדירת אמו וימצא בכל שעות היממה בהשגחתן של שתי המפקחות שאותן מצא שירות המבחן מתאימות. עוד הוסכם כי העורר יפקיד את דרכו וכי דירתה של אמו תשמש כערוכה להבטחת תנאי השחרור.

ואולם, הסתבר כי שתי המפקחות שנבחרו אינן יכולות להשגיח על העורר לאורך כל שעות היממה ולפיכך שבעורר ועתר למנות את אמו כמפקחת. בית המשפט קמא דחה את הבקשה וקבע כי אמו של העורר נחקרה כחשודה בפרשה והוצגו ראיות לכאורה לכך שהייתה מודעת בזמן אמת לעבירות שבוצעו על ידו. כמו כן ציין בית המשפט קמא כי במסגרת חקירתה במשטרה מסרה אמו של העורר שאין לה חסכוניות או כספים בלתי מדווחים אך במועד מאוחר יותר טענה כי סכומי כסף נכבדים שנתפסו בכספת שהייתה רשומה על שם אחיו של העורר שייכים לה – טענה שנדחתה על ידי בית המשפט. מטעמים אלו קבע בית המשפט קמא כי אמו של העורר אינה מתאימה לשמש כמפקחת והורה על המשך מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח. ביום 19.2.2017 הודיע העורר כי לא עלה בידו לאתר מפקחים אחרים ולפיכך הורה בית המשפט קמא לעצור אותו עד תום ההליכים נגדו.

טענות הצדדים

3. לטענת העורר נגד אמו לא הוגש כתב אישום בפרשה והיא נמצאה מתאימה על ידי שירות המבחן לשמש כמפקחת. לפיכך, לטענתו, שגה בית המשפט קמא משפסל אותה. עוד טוען העורר כי שגה בית המשפט קמא משלא הסתפק בשתי המפקחות שנמצאו מתאימות על ידי שירות המבחן. לטענתו, בית המשפט קמא לא נתן משקל הולם לנסיבותיו האישיות, לערבויות הגבוהות שהועמדו על ידו ולהמלצת שירות המבחן בעניינו. כמו כן טוען העורר כי לא ניתן משקל הולם לעובדה שמשפטו טרם החל, לכך שהוא צפוי להימשך זמן רב ולכך ששהותו במעצר מקשה עליו לנהל את הגנתו. עוד נטען כי בית המשפט קמא התעלם מכך שיתר המעורבים בפרשה כבר שוחררו לחלופות מעצר. לשיטת העורר, שיקולים אלו מובילים אל המסקנה כי אין למנוע את הפקדת אמו כמפקחת עליו ולחלופין ניתן להסתפק בשתי המפקחות המוצעות על ידו אשר ביחד עם הפיקוח האלקטרוני מסוגלות לאיין את מסוכנותו הנטענת.

4. המדינה מתנגדת לשחררו של העורר לחלופת מעצר בפיקוחה של אמו ומדגישה כי היא נחקרה כחשודה בפרשה ורק בשל גילה המתקדם לא הוגש נגדה כתב אישום. עוד טוענת המדינה כי נוכח ניסיונו הקודם של העורר להימלט מאימת הדין אין ליתן בו אמון ואין לשחררו לחלופת מעצר שאינה כוללת פיקוח אנושי הדוק בכל שעות היממה. המדינה מוסיפה וטוענת כי אף ששמיעת הראיות בהליך העיקרי טרם החלה היא עושה מאמצים לקדם את משפטו של העורר וצופה כי הוא יחל לאחר פגרת הקיץ. מטעמים אלו סבורה המדינה כי אין עילה להתערב בהחלטתו של בית

המשפט קמא.

דין

5. דין הערר להידחות.

הלכה היא כי אין להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני אלא אם השתכנע בית המשפט שיש בו ובתנאים המגבילים המתלווים אליו כדי להגשים באופן מלא את תכליות המעצר (ראו: פ"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 10-13 (10.8.2015)). במקרה דנן ניסיון העבר מלמד כי יש קושי של ממש ליתן אמון בעורר ולפיכך בדין נקבע שלא ניתן להורות בענייננו על מעצר בפיקוח אלקטרוני שאינו כולל גם פיקוח אנושי הדוק בכל שעות היממה. כמו כן צדק בית המשפט קמא משקבע כי מעורבותה הנטענת של אמו של העורר בעבירות המיוחסות לו פוסלת אותה מלשמש כמפקחת. בנסיבות אלו, לא ראיתי עילה להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא. אכן, משפטו של העורר טרם החל וצפוי להימשך זמן רב. ואולם, נוכח החשש הלא מבוטל כי העורר ינסה להימלט פעם נוספת מאימת הדין היה וישוחרר ממעצר, אין מקום להגמיש בשלב זה את תנאי השחרור שנקבעו על ידי בית המשפט קמא ואין להסתפק בפיקוח אנושי בחלק משעות היממה בלבד.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשע"ז (9.4.2017).

ש ו פ ט ת